

Scénář – ZŠ Marjánka

Pamětník: Vladimír Schulz

Pan Schulz

byl proces formování moderního českého národa, který probíhal zhruba od poslední třetiny 18. století do poloviny 19. století.

pan Schulz

(00:13 – 00:15)

„já se jmenuju Vladimír Schulz, píše se to německy“

*někdo ze skupiny- Vali *

Pan Vladimír Schulz byl jeden z mnoha lidí, kteří v době komunismu emigrovali do Německa i přes to že vyrůstal v komunistické rodině. Jeho strýc byl agentem KGB. A rodiče tvořili na tu dobu nesourodou dvojici.

pan Schulz

(00:51 – 01:29)

„takhle, moje matka byla Němka, která ani nemluvila pořádně česky, kterou si můj otec komunistický kádr (?) vzal. Tenkrát. V té době. Taky, to byla taková zajímavá kombinace kde celý ten Český národ byl protiněmecký, bylo vyhnáno, já nevím kolik... 3 000 000 Němců z pohraničí ale moje matka tenkrát se svým otcem, s mým dědou, utekli z Polska s krávkou a založili hospodářství“

*někdo ze skupiny- Majda *

V mládí se Vladimíru Schulzovi idea komunismu, ve kterém jsou si všichni rovni, líbila. Ale postupem času poznal že je nereálná a rozhodl se emigrovat.

(13:38 – 17:19)

„Tenkrát to bylo západní Německo tak jsme tomu říkali, to bylo ještě Německo rozdělený, to bylo v 83. roce tak jsem si právě vyžádal ten devizový příslib za tu flašku whisky jsem teda získal možnost cestovat, a to jsem si teda rok předtím když už jsem věděl že chci, tak jsem se asi rok předtím začal učit německy, každý den jsem se teda učil tu němčinu, a to bylo hrozný jako. Já jsem četl některý kapitoly tolikrát a vůbec mi to do hlavy nelezlo. Já jsem na ty řeči prostě jako magor. A tak nakonec jsem se naučil teda perfektně i tu gramatiku, a tak jsem se teda rozhod vycestovat.“

*někdo ze skupiny- David *

Na cestu do Západního Německa se vydal jako obyčejný turista.

pan Schulz

Vzal jsem si krosnu, co jsem měl a kolo jsem si vzal, že jako budu jezdit po Německu na kole. A když jsem jel jako tím vlakem tak když jsme přijeli na hranice tam chodili a jako ťukali a koukali se všude jestli náhodou nechce někdo emigrovat, a já jsem si říkal ježiš oni mě nepustěj já mám jako tady vytetovaný emigruje, ale jako pustili mě, tak jsem jako emigroval a přijel jsem do Německa

*někdo ze skupiny- Kačka *

V Německu na něj čekal kamarád Petr, se kterým seděl v první řadě v lavici na základní škole a taky s ním chodil do skautu.

pan Schulz

Tak ten na mě čekal i s moji sestřenicí, ale tak jsem tam měl známý, a přijel jsem tam asi v pátek odpoledne a hned v sobotu ráno jsme se vydali lyžovat což byl jako monumentální v kročení do emigrace. I přece jenom jsem dostal trochu strach, přece jsem nic ještě nevěděl, jsem byl v něčem úplně novým, a ale jako přihlásil jsem se na policii v Německu no a tam to šlo velice hladce a pak tam přišel jeden němec s nabídkou o pomoc no tak jsem měl práci

***někdo ze skupiny- Maruška ***

V Německu se naučil dělat skříně, truhlařině a také práci v kuchyni. Ale hlavně si musel zvyknout na nový systém života ve svobodné zemi. Za novou práci ale hlavně za krásnými ženami se vydal do Španělska. Oženil se, založil rodinu a vybudoval si úspěšnou kariéru jako designer karoserií aut.

pan Schulz

Ale žil jsem si vždycky dobře to se musí nechat. Ale nejdřív dělám věci který mě bavěj a důležitý je nejdřív se cítit sám se sebou dobře. A to když budete nemocný, nebo pořád zhulený a pasivní, tak toho nedosáhnete.